

kan tilbyde sin arbejdskraft billigere og netto få mere ud af det.

Sådan er der nogle paradokser ved nogle forslag, som fremsættes i Folketinget, og til det skal man da sige: Jamen sådan er det.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Til hr. Kim Behnke vil jeg gerne sige: Det er oplagt. Der er sikkert ikke nogen stakkels dansk ingeniør, der mister arbejde på grund af denne her diskrimination, selv om der ingen tvivl er om, at det er diskrimination af danskere i forhold til udlændinge.

Det, der interesserede mig, var jo det principielle, at Venstre accepterer diskrimination af danskere til fordel for udlændinge, hvor udlændinge får en fordel, når det drejer sig om udlændinge, der tjener over 50.000 kr. om måneden, og som kan rejse rundt i hele verden og få job. Hvorimod Venstre med hensyn til de allerfattigste i verden siger, at dér kan vi godt spare lidt. Det er det, jeg synes er interessant. De rige vil man hjælpe, de fattige vil man hjælpe i mindre grad, end vi gør i dag. Men sådan er Venstre jo.

(Kort bemærkning).

Mariann Fischer Boel (V):

Jeg vil godt sige til hr. Aage Frandsen: Hvis det skulle være så attraktivt med den ordning, vi har i dag – 3-års-reglen og så 4 år bagefter – så fatter jeg simpelt hen ikke, at der ikke er kommet en lind strøm af udenlandske, topkvalificerede medarbejdere ind i landet.

Bagest i beslutningsforslaget er der et bilag over, hvor mange personer det drejer sig om, og det er 1.059 personer. Det er også stipuleret, hvilke forskellige brancher de kommer fra. Jeg må erkende, vil jeg gerne sige til hr. Aage Frandsen, at det forstår jeg simpelt hen ikke.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Ordningen er meget attraktiv for ophold af få års varighed i Danmark under de her betingelser. Når der ikke er flere, er det selvfølgelig, fordi behovet ikke er større. Der er ikke det store behov, som man taler om. Det er da det, der er forklaringen; så enkelt er det da.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Det er bare et par enkelte kommentarer.

Kristeligt Folkepartis ordfører, hr. Flemming Kofod-Svendsen, sagde noget om forskellen mellem nøglemedarbejdere og forskere. Jeg vil bare sige, at forskere jo altså, for at komme ind under ordningen, skal være godkendt af en forskningsinstitution eller et forskningsråd, så man i hvert fald har den gruppe meget afgrænset.

Jeg har lige lyst til en enkelt kommentar til hr. Kim Behnke om det såkaldte headhunting-firma oppe i Herning, der gerne vil have en udefra, og måske igen drage sammenligning lidt over til den svenske ordning. Det er jo sådan, at det nævnt i Sverige, der skal godkende dem, som kan komme ind under en ordning, ikke vil godkende vedkommende, såfremt der findes kvalificeret arbejdskraft i Sverige. Det kan nok være en besværlig procedure at få diskuteret de ting igennem.

Så var det min mening, at jeg ville have givet en kommentar til hr. Flemming Hansen, men jeg kan se, at han ikke har tid til at være her. Men det har heller ikke så meget med selve forslaget at gøre.

Til sidst må jeg sige til fru Mariann Fischer Boel, at det med inspirationen er jeg selvfølgelig glad for; jeg er altid glad, når jeg kan virke inspirerende på tingene. Det gælder også lidt til fru Sonja Albrink omkring den side af sagen. Nu er forskellen på det, der står i et blad, og det, der eksempelvis står, når vi besvarer spørgsmål fra i det her tilfælde Skatteudvalget – jeg tror oven i købet, det er fra fru Mariann Fischer Boel – at svaret på de spørgsmål, der bliver stillet, har jeg indflydelse på; jeg har ikke altid indflydelse på det, der står i bladene om en sag.

Jeg vil gerne sige her, at naturligvis er det vigtigt for en hvilken som helst virksomhed, at den har nøglemedarbejdere, uanset om de er danske eller de er udlændinge som sådan. Derfor er det sikkert rigtigt, at jeg har sagt, at er der et problem, vil jeg gerne kigge på det. Men ellers kan jeg ikke rigtig genkende den overskrift, der er dér.

Jeg vil også sige, at hvis det nu var sådan, at inspirationen alene var fra skatteministerens side, så var forslaget jo nok ikke først blevet fremsat den 6. februar, 14 dage efter at man havde fået svaret.

Men jeg gør også opmærksom på, at i svaret skriver jeg, at vi er nødt til hele tiden at se på, hvordan tingene udvikler sig. For sådan lige at henvise til de ting, som kommer til os udefra, ved jeg jo, at fru Mariann Fischer Boel også er